

nagu see mitte kauges minevikus ning mõnel pool osalt praegugi veel koombeks on operetilahendusis. Kui ta teise vaatusesse oli sisse põiminud hea kvaliteediga balletti, siis mõjus see meeldiva vaheldusena ning mitte koormavana.

Lavastaja oleks aga hästi teinud, kui ta teise vaatuse lõpus Angèle-René üksteiseleldmise stseeni lahtisemaks oleks jätnud, sest nõnda oleks jäänud ootusärevusi ka kolmandasse vaatusse. Nüüd aga tundus, nagu oleks teise vaatusega kõik juba üteldud. See meenutab kurioosumina üht kunagi nähtud opereti-paroodia teist vaadust, kus armastajad nagu kord ja kohus üksteisele kaela langevad, kuid siis kokkunult üksteisest eemalduvad, sest: muidu ei jääks ju midagi üle kolmandaks vaatuseks.

Üldiselt oli aga lavastaja siiski intelligentset oma ülesandest aru saanud ning esile tõstnud ka — niipalju kui see operetis üldse mõeldav on — tegevustikku suunavaid psühholoogilisi tegureid, milledeks siin on võitlus, muidugi operetlik, kohustuse, armastuse ja rahavõimu vahel, kus armastus muidugi võitjaks jääb ning peagu kolm paari õnne kroonib.

Oli teritatud koomilisi situatsioone, milleks Lehári operetid ikka keni võimalusi pakuvad, ning võrtsitatud paiguti tänapäevaliste sugemetega. Situatsiooni-koomika tipuks oli muidugi Basili ja Stasa Kokozova kohtumine viimases vaatuses, mis oli läbi viidud operetlikult karikeeritud põnevustega.

„Krahv Luxemburgi“ sündmustik toimub vürstlikes mondäänseis ringkonnis, taustaks Pariis. Nimiosalist, lustlikku elupõletajat, esitas käesolevas etenduses Arne Viisimaa. Heade üleminekutega kehas tas ta seda krahvitüüpi, kes kerge-meelsest elupillamisest ja lõbusast rahahädas siplemisest tõuseb tunde liseks armunuks, unustamata seejuures oma krahvlikke ausõna-ahelaid. Viisimaa ilmes on juba seda heasüdamlikkust ja lapselikku mure tust, mis sobivad on käesolevas rollis.

Tema partnerit, lauljannat Angèle Didier'd, mängis Milvi Laid selle temale loomipärase elegantsi ja peenusega, milleta Lehári operett heal laval pole mõeldav. Tema ehtne daamilikkus avaldus kaunite nüanssidega eriti teise vaatuse stseenides.

Mari Kamp Juliette'ina oli tarvilisel määral see aprillitujuline naisuke, kellest sobivas olukorras saab hea kodukana. Ameerikalikult füüsilised robustused oma ihaldatu suhte s teises vaatuses võinuksid aga

ära jääda, arvestades euroopalikumat maitset.

Juliette'i partner Brissard-Pärn oli esimeses vaatuses mänguliselt võrdlemisi kinni, jäädes kahvatuks karnevalimeeleolude taustal. Kuid ta elustus siiski märgatavalt järgmiste vaatuste seltskonnastseenides.

Agu Lüüdik andis armuihades tudisevat vürst Basili tugevasti karikeerides ning mõnel määral üle mängides. Tema tänulik koomikutüüp pääseb küll hästi maksvusele ka väiksema efektiivsemisega.

Krahvinna Kokozovat tõlgitses Valentine Kask suurmaailmaliku bla-seerumusega, lastes tagasihoidlikult aimata oma tüübis seda kibestunud tragismi, mis avaldub minevikuinimese suhtumises noorele maailmale.

Ka väiksemate osade kandjais oleks võinud toonitada julgemini iseloomulikku, ilma et see oleks häirinud etenduse ansambliiselt korralikeku läbiviimist.

Dirigendi P. P. Lüdigigi teeneks tuleb lugeda, et orkestrisaade ei lämmatanud vähimalgi määral laval toimuvat, kuigi seal mõnikord häirivalt kõrva jõudsid tekstilised konnarlused. Näiteks tundub meile küll väga otsituna, kui Juliette ütleb Basiliile: „Kõrgus näib veel küllalt lillesöödikuna!“

Lavapilt Voldemar Haasilt oli eriti hea teises vaatuses oma õhurikkuse ja avarusega.

Riietus Maimu Äärismaalt oli läbi viidud kerge mondäänusega toonitatud moodsas joones, ilma selle kriiskavuset, mis sageli on operette koormama pandud.

Publik viis etenduselt kaasa särava tuju ning näitlejate vaeva kroonisisid lillekorvid.

Etenduse muusikalise külje kohta ilmub eriarvustus. ERA

ESTONIA TEATER. Homme „Kadunud päike“. Reedel, 17. detsembril, „Kadunud päike“. Laupäeval, 18. detsembril, kell 13 „Pisuhänd“ koolidele, kell 18 „Krahv Luksemburg“ (res. ETK-le).

IV sümfooniakontsert
Reedel, 17. detsembril s. a., kell 19 toimub Estonia kontsertsaalis Estonia teatri korraldusel IV sümfooniakontsert. Kaastegevad: Juhan Kaljaspoolik, klarinet (Landessender Reval), ning Estonia teatri ja Ringhäälingu ühendatud sümfooniaorkester. Dirigent: Endel Kalam (Landessender Reval). Kavas: Wilhelm Jerger — Salzburgi õue- ja barokkmuusika, Wolfgang Amadeus Mozart — Kontsert klarinettile ja orkestrile A-duur Cäsar Franck — sümfoonia D-moll. Pääsmed müügil kontsertsaali kassas kella 12—15 ja kella 17—19.

EESTI DRAAMATEATER. Täna „Raha lauale“. Homme „Minu tütar — sinu tütar“ (res.). Laupäeval kell 15 nuku tükki „Võlude riigis“, kell 18 „Nora“.

VÄIKETEATER. Täna „Kummitab...“ Homme „Rätsep Ohk“ (res.). Laupäeval „Neli nalst“. Pühapäeval k. 13 „Rätsep Ohk“ ja k. 18 „Mesinädalad“.